

uitgave 14 - 2020

online

KUNST

magazine

Voor Monique Caboor is beeldhouwen als thuiskomen

De Japanse kunst van het lijmen

Messages from another World

22 Voor Monique Caboor is beeldhouwen als thuiskomen

4 Avdia Avrumutoae

10 De nacht valt over de stad

24 Maak het mee met Kunstlab

online KUNST magazine

onlinekunstmagazine is een initiatief van Artvices. Zij wil kunstliefhebbers met kunst(enaars) in contact brengen en dat doet zij door middel van de website *onlinekunstenaars*, dit magazine, het onlinekunstboek en de App *onlinekunstenaars*.

onlinekunstmagazine verschijnt vier keer per jaar.

Aan dit nummer werkten mee:
Avdia Avrumutoae
Cherilyn van Andel
Yvonne van der Graaf
Roel Elbers
Patrick Lijdsman
Ellen van Stokkum
Hansje Cozijnsen
Kathleen Ramboer
Marika Taborsky
Will Kellermann
Ingrid Fijen
Marjo Dill
Marie-Hélène Stokkink
Annica Delfos
Elisabeth van Welbergen

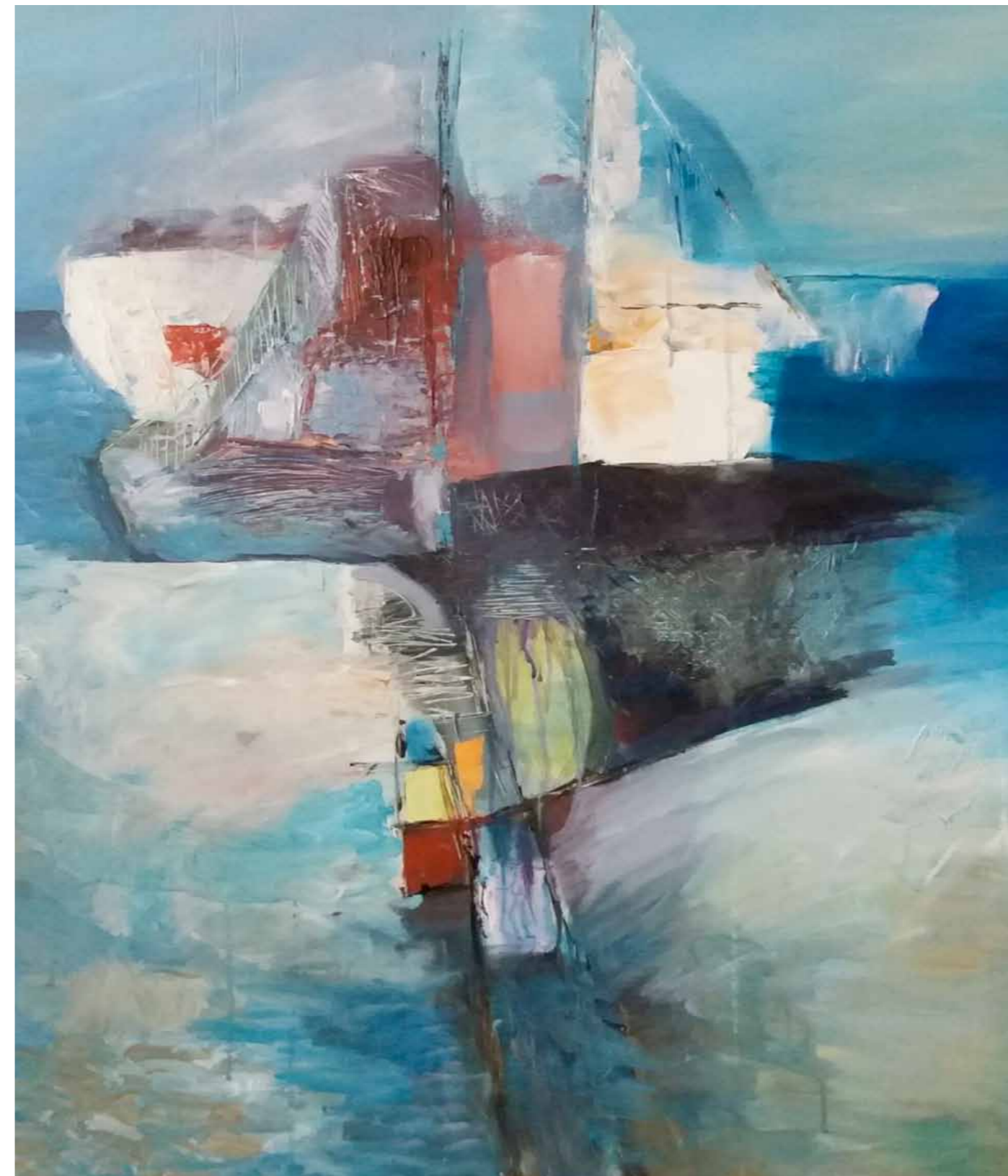
online KUNST magazine

Dit kunstwerk is van de Koreaanse kunstenaar Yeesoookyung

INHOUD

- 4 Avdia Avrumutoae
- 6 Tearchart of Arttech?
- 8 Kunstbeleving in de KunstKamer Franeker
- 10 De nacht valt over de stad
- 16 Kunstenaars Ellen van Stokkum
- 18 De Japanse kunst van het lijmen
- 22 Voor Monique Caboor is beeldhouwen als thuiskomen
- 24 Maak het mee met Kunstlab
- 26 Messages from another World
- 28 Kunst in de openbare ruimte
- 31 Wat ons opviel deze week op de socialemedia
- 32 Marie-Hélène Stokkink: Ik ben kunstenaar voor dieren en naakten
- 34 Dagboek van een artistiek leider (3)
- 36 Schilderen geeft rust, voldoening en het is tastbaar
- 38 Nieuw bij www.onlinekunstenaars.nl

Avdia Avrumutoae

Ik schilder abstract expressionist en ik heb tijdens mijn leven veel uitdagingen gehad. Veel jaren geleden kwam ik naar België en ik ben afkomstig uit Roemenië. Ik ben een Roemeens-Belgisch kunstenares, ex-leerkracht Plastische Opvoeding en woon al 16 jaar in België. Ik heb mezelf voornamelijk toegelegd op schilderkunst, tekenkunst en grafiek. Ik exposeerde meer dan 40 keer in België, Duitsland en UK en in mijn vaderland Roemenië.

<https://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/avdia-avrumutoae>

Techart of Arttech?

Onlangs bezocht ik het Rijksmuseum te Amsterdam met de tentoonstelling over de Barok periode in Rome. Zoals traditiegetrouw aan het einde van ons bezoek lopen we altijd toch nog even een korte wandeling over de Eregalerij met aan de kop de vertrouwde Nachtwacht. Dit keer echter niet veel bekijks voor de Nachtwacht omdat deze staat ingebouwd tussen grote scan apparaten. Al enige tijd zijn technici bezig met het scannen van de Nachtwacht om deze vervolgens zo gedetailleerd mogelijk op het web te kunnen publiceren zodat je tot op huid en haar van kapitein Banninck Cocq en luitenant van Ruytenburch kan inzoomen.

Celloutme, JEROEN VAN LOON 2016

Een weekend later reden we in een elektrische Mini Cooper langs kunstwerken in Ahoy Rotterdam. Dit kort durende evenement was opgezet door het Boijmans van Beuningen in samenwerking met Ahoy Rotterdam en autobedrijf Breeman. Binnen in de zaal stonden werken opgesteld van het Boijmans, van hedendaagse videokunst tot klassieke beeldhouwwerken en werd je soms ingehaald door een elektrische tuctuc met gids. Uiteraard alles elektrisch wegens de uitlaatgassen binnen in een hal en wegens de kunstwerken die daardoor kunnen beschadigen. Met deze twee ervaringen wordt het alsmaar meer en meer overduidelijk dat we niet alleen in ons dagelijks leven, maar ook in de kunsten eigenlijk niet meer zonder technologie kunnen.

Nog niet als 'echte tech' te noemen maar wel als voorlopende ontdekking, maakte Johannes Vermeer al gebruik van de camera obscura om de kamer op het canvas te tekenen. Pas 200 jaar later is de allereerste foto gemaakt door Niépce in het Franse plaatsje Saint-Loup-de-Varennnes door middel van een gevoelige plaat in een camera. Weer 100 jaar later maakt Tinguely naam met zijn zogenaamde tekenmachines en zijn we bekend met de eerste spiegelreflex camera. Nu weer 100 jaar later kun je wel stellen dat we niet meer kunnen leven zonder alle technologieën om ons heen.

In de Hedendaagse kunsten zijn ook de voorbeelden niet aan te slepen. Zo een beetje alle werken van Daan Roosegaarde, denk aan de Smog tower en het verlichte van Gogh fietspad in Eindhoven. Een volgend indrukwekkend werk is de Singing Machine van Martin Riches. Martin heeft de beweging van lucht door de luchtpijp op kunstzinnige manier nagebootst, het kan zingen! Naast het werk staat een muziekschrift, als je deze meeleest en naar de machine luistert, versta je het ook echt! Tegenwoordig is men ook bezig met het 3D printen van organen, denk na over wat er daar bij komt kijken. Materiaal, machine en software. Hopelijk wordt het verder ontwikkeld om het tekort aan orgaantransplantaties tegen te gaan. Het Niniveh Museum in Mosul, Irak, heeft met behulp van technologie door de oorlog verloren kunstschatten weten te recreëren, cultuur keert terug. Een laatste werk die ik wil uitlichten is Cellout.me van Jeroen van Loon. Jeroen heeft zijn bloed laten prikken en het DNA laten omzetten naar formules. Deze formules rolden voorbij in een video in een box. Op de website kon je een bod uitbrengen op zijn DNA! Een jaar lang stond het te koop, en het is verkocht. Dit bizarre werk zet je aan het denken over clonen, databases met persoonsgegevens, het hacken ervan, fouten ontdekken in de formula en wie weet het kunnen aanpassen ervan, ziektes opsporen, privacy, copyrights and so on.

Andere uitwerkingen van deze bijzondere combinatie zijn de VR-brillen die tegenwoordig voor eindeloos veel doeleinden worden gebruikt in zowel games of om door de tuinen van Gustav Klimt te wandelen. Kunst met behulp van technologie, puur

voor vermaak zonder diepgaande concepten zijn bijvoorbeeld Glow Eindhoven en Amsterdam Light Festival.

Tech en kunst zijn zo met elkaar verweven dat de grens daarin ook steeds meer vervaagd. Is het toepasbare 'kunst' die we kunnen gebruiken en is het dan nog wel kunst, of is het techkunst om ons iets duidelijk te maken. In eerste instantie is dat vaak niet direct duidelijk. Terugkomend op de Boijmans drive thru, ging het om de tentoonstelling, of was het misschien de bedoeling om ons te laten nadenken over toekomstige uitvindingen? Of wil men ons laten nadenken over hoe onze huidige systemen op een andere manier kunnen worden ingevuld?

Tekst: *Cherilyn van Andel*

Singing machine, MARTIN RICHES, 2010-2013

Kunstbeleving in de *KunstKamer Franeker*

'Een droom is maar een droom totdat de droom werkelijkheid wordt'

Drie jaar geleden zijn wij – Yvonne van der Graaf en Rob van Deelen – in Franeker komen wonen en hebben hier onze droom waar gemaakt: het realiseren van een 'KunstKamer' met atelierruimtes. Inmiddels hebben wij onze activiteiten op de kaart gezet, zoals de "KunstKamer Franeker" [ruimte waar je kunst en cultuur kunt beleven] en de 'KunstRustStop [voor voetgangers en fietsers].

Ons karakteristieke pand – een voormalig station en later een agrarische school voor Joodse studenten – staat net tegen het centrum van Franeker aan. Over het huis zelf is veel te vertellen en dit jaar is er door de pers veel aandacht besteed aan wat zich hier in de tweede wereldoorlog heeft afgespeeld. Als het hele leven in het teken staat van kunst en cultuur, dan ontstaat er ook een passie om dit met anderen te blijven delen en dat doen we dagelijks. We geven het podium aan jonge talentvolle

kunstenaars, maar ook aan inmiddels gevestigde kunstenaars, musici e.d.

Eén keer per jaar proberen wij aandacht te geven aan kunstwerken van een overleden kunstenaar uit de gemeente Waadhoeke.

In de vorm van 'Kunstproeverijen' presenteren wij zowel 2D als 3D objecten van hedendaagse kunst. Inmiddels zijn wij ook gestart met het verzorgen van 'Kunstproeverijen' in de 'Stinzentuin' bij molen "de Korenaar" in Sexbierum.

In de "KunstKamer Franeker" gaat het in eerste instantie om het beleven van kunst en cultuur door het kijken naar hedendaagse kunst. Wij vertellen over de verschillende kunststromingen en over de kunstenaars en hun objecten. Ook geven wij uitleg aan groepen bezoekers en aan leerlingen van scholen, waarbij wij gebruik maken van onze eigen educatie zoektochtkaart.

Kortom: op onze locatie aan de Harlingerweg 45 in Franeker bruist het elke dag van energie. We hopen zo lang als mogelijk is kunst en cultuur over te dragen en de blijven behouden.

Bij het kijken naar kunst gaat het niet zozeer om het beoordelen of iets goed of mooi is, maar om de manier van interpreteren.

De KunstKamer is gevestigd in het gezichtsbepalend pand aan de Harlingerweg 45 te Franeker. Een bijzonder pand met veel verhalen uit het verleden. Deze ruimte bestaat uit een voor-, midden- en achterkamer. De kamers lopen in elkaar over en zijn in een 'huiselijke setting' ingericht met o.a. design meubels.

Onze doelstelling is om de 'beleving van Kunst en Cultuur' in de breedste zin van het woord zoveel mogelijk uit te dragen en te delen met anderen. Zo hopen wij het belang van Kunst en Cultuur op de maatschappelijke kaart te behouden.

Ook geven wij advies over aanschaf van kunst, zowel aan particulieren in hun leefomgeving als aan ondernemers in hun werkomgeving. Leven en werken met Kunst om je heen zorgt voor meer inspiratie en werkethos.

**KUNST
KAMER**
Franeker

www.kunstkamerfraneker.nl
mail@kunstkamerfraneker.nl

De nacht valt over de stad

Bart van Dongen is audio kunstenaar, woont en werkt in s-Hertogenbosch.

Van Dongen fotografeerde met de smartphone 's avonds en snachts rafelranden van de stad. Daar waar verlaten fabrieken, nieuwe bruggen en culturele hotspots gebroederlijk naast elkaar staan. De snapshots ogen rauw en terloops, net als de omgeving.

Patrick Lijdsman is beeldend kunstenaar, vormgever en schrijft poëzie. Lijdsman werkt en woont eveneens in 's-Hertogenbosch. Ook Lijdsman kent deze rafelranden en zwerft, door de seizoenen heen, er op een poëtische wijze rond.

© Patrick Lijdsman 10-08-2020

Drie-eenheid

Het spoor en de Dommel met cultuur in de kraag.

Zwervend door de drie seizoenen

Zomers zwoel, onstuimige herfst, verstilde winter

Hoog boven dit alles de maan

Als Alziend oog

Broeierig bijgedreven in zomerse dracht

Trotserend stramme winden

Gehuld in winterse nevelen

Lonk jij naar mij

Zie mij

Je mag mij betreden

Volg de schaduwen langs mijn rondingen

Minnespel op besneeuwde wegen

De nacht valt over de stad

*De tafelen waarop wegen en sporen rusten
Verborgen achter gevlochten foedralen
Wijdbeens in voortgaand water
Zomers omzoomd met kruidige grassen
Nevelen in de herfst*

*De stad raast voorbij
Gezeten in de laatste trein
Verderop caleidoscopisch vertier
Kermis in de stad
De nacht trilt

Bijeengedreven
Zo luchtig, zo ruim
Overloop naar de leegte
De stad slaapt*

De nacht valt over de stad

*Beklemming
Totdat de sneeuw
De straten optilt
En glazen huizen
Naar hemelen draagt*

*Daar waar de smid hamerde
Het spoor gerstenat vervoerde
Het vee loeide
En veevoer riekte
Rookwaren droogden
En chocolade werd gekneed
Leek alles verdwenen
Bedrijvigheid herleeft*

Ellen van Stokkum

In Atelier Ellen in Wassenaar toon ik een aantal van mijn recente werken, geïnspireerd op een reis die ik een jaar geleden maakte door Kenia.

Absolute eye-catchers zijn de twee doeken getiteld Tribe. In krachtige kleuren geeft ik een weergave

van een ontmoeting met de Masai en de overweldigende natuur.

In maart van dit jaar stonden de deuren van mijn atelier een weekend lang open, terwijl ik werkte aan Tribe. Inmiddels zijn ze klaar en heb ik er nog meer op Afrika geïnspireerd werken aan toegevoegd. Zoals een serie maskers, collages groot en klein, kleurrijk, in gemengde techniek. Vanuit

mijn band met de bevolking van Afrika vraag ik ook aandacht voor het project 10Trees in Tanzania. Jaarlijks vertrekt een team artsen - onder andere van het LUMC - om lokale chirurgen en verpleegkundigen in de provincie Morogoro op te leiden en medische voorzieningen te verbeteren. Een praktisch en zuiver project waaraan ik mij graag verbind. Tien procent van de opbrengst van mijn

Afrikaanse werk komt ten goede aan dit bijzondere initiatief.

Voor meer informatie: *Atelier Ellen*

Charlottestraat 1

2245 VW Wassenaar

+31 (0)6 2222 1840

info@atelierellen.nl

www.atelierellen.nl

Kintsugi

Illustratie van Myriam Tillson

De Japanse kunst van het lijmen

Heb je wel eens van de term kintsugi gehoord? Ik (ook) niet, tot ik het deze maand ineens van twee verschillende kanten hoorde.

Het is een Japanse reparatievorm voor keramiek, met gebruik van goudpoeder.

Dat is wel een heel korte samenvatting, maar als ik meer wilde weten moest ik er maar eens op googelen.

Dat heb ik gedaan en wat kwam ik een prachtige dingen tegen!

Tekst: Hansje Cozijnsen, Augustus 2020

Wat betekent kintsugi?

Letterlijk betekent kin goud en tsugi verbinden, dus het verbinden met goud zou je kunnen zeggen. Het werd in de 15e eeuw tijdens de Sengoku-periode (1467-1615) bedacht. Wie het precies bedacht heeft, is niet bekend. Er gaan verschillende verhalen rond en ik wil er graag twee vertellen.

Het meest bekende verhaal gaat over shōgun Ashikaga Yoshimasa (1435-1490), die per ongeluk zijn lievelingstheekopje had laten vallen. Hij stuurde het naar China, waar het gemaakt was, om het daar te laten herstellen. Toen het terugkwam was hij heel teleurgesteld. De scherven waren met lelijke nietjes aan elkaar gezet. Deze reparatievorm was toentertijd heel bekend, in zowel China als Europa. Er werden aan weerszijden van de breuklijnen kleine gaatjes geboord, waar nietjes in werden bevestigd. Voor Yoshimasa was dit absoluut niet voldoende en hij gaf zijn eigen ambachtslieden de opdracht om met een betere oplossing te komen. Zij stelden voor om de stukken te lijmen met een speciale Japanse laktechniek, maki-e, die dateert uit de Heian periode (794-1185). Maki-e (letterlijk: gestrooid schilderij) werd gebruikt voor het decoreren van meubels, zwaarden, dozen, etc. Met speciale urushi lak (hierover later meer) waar goudpoeder overheen werd gestrooid, werden de mooiste dingen gemaakt. Nu werd deze decoratievorm voor het eerst gebruikt om keramiek te repareren en het bleek een succes. De reparatie lukte zo goed dat het kopje meer waard werd dan voor de breuk en kintsugi werd een rage. Er werd gezegd dat sommigen expres dure stukken kapot lieten vallen om ze op deze manier te kunnen laten maken. De waarde van een stuk werd hierdoor groter; er ontstond tenslotte een "nieuw" stuk met een geschiedenis en een eigen karakter. Gerepareerde stukken werden dan ook voor hoge bedragen verhandeld.

Het andere verhaal, wat ik eigenlijk mooier vind zowel vanuit filosofisch als psychologisch oogpunt, gaat over een rijke zakenman, die een hele mooie en dure theebus van keramiek op de kop had weten te tikken. Hij was heel trots op dit mooie stuk en wilde er graag mee pronken. Hij nodigde de beroemde Sen no Rikyū uit voor een theeceremonie. Sen no Rikyū, die van grote invloed is geweest op het bedenken van de theeceremonie als een kunstvorm, nam de uitnodiging graag aan. Tot grote ontsteltenis van de gastheer bleek Sen no Rikyū de theebus helemaal niet op te merken. Toen iedereen naar huis was, gooide hij in woede de prachtige pot op de grond. Vrienden van hem besloten de brokstukken bij elkaar te rapen en repareerden de pot op de kintsugi manier. Bij de volgende theeceremonie liep Sen no Rikyū direct naar de herstelde theepot toe en zei: "Nu is hij perfect".

Hoe werkt het?

De basis is een lak, urushi, die gemaakt wordt uit het sap van de lakboom (*Rhus vernicifera*). Het maken van de lak is heel bewerkelijk en het sap van de boom kan heftige huidirritaties veroorzaken, en

vereist dus vakmanschap en maakt de lak duur. De lak werd in eerste instantie gebruikt voor het beschermen van voorwerpen zoals meubels, eetstokjes, schalen en kleding. Door de lak in meerdere dunne laagjes op te brengen werd er, na lange tussentijdse droogperiodes, een mooie, sterke en elastische laag verkregen. Deze laag kon tegen water en zuren en was veilig om te gebruiken voor levensmiddelen. In kintsugi wordt de laatste laag urushi bedekt met een dun laagje goudpoeder (soms zilver of platina), net als in maki-e. Het verschil is dus dat maki-e gaat over het decoreren en kintsugi over het repareren van voorwerpen.

De reparatie van een kopje

Als de scherven met urushi aan elkaar bevestigd zijn, wordt het stuk in een speciale doos (muro) gedroogd. Daarna worden eventuele restjes van de lak weggeschrapt met een mes en wordt de lak gepolijst met schuurpapier. De breuk wordt beschilderd met een dunne laag neri bengara red urushi (dat is urushi gemengd met ijzeroxide). Het stuk wordt dan een half uur in de muro gedroogd, waarna er met een watje, heel licht, goudpoeder over de breuklijn wordt gedept, dit wordt kinmaki genoemd. Na het kopje weer een week te drogen in de muro, wordt het overtollige poeder verwijderd met een kwastje en een doekje en is het stuk klaar voor gebruik. (Bovenstaande beschrijving kan je met Engelse ondertiteling bekijken in dit YouTube-filmpje.)

Er zijn drie verschillende vormen van kintsugi. Als er alleen een barst wordt gelijmd en alle scherven nog aanwezig zijn, heet het hibi. Als er scherven ontbreken en deze worden opgevuld met dezelfde gouden lak als de barst, dan heet dat kake no kintsugi rei (afb.1). Als er scherven ontbreken die worden vervangen door scherven van andere stukken, heet het yobitsugi (afb. 2, schaal, ontwerp door Seletti).

De kunst van kintsugi, tot op de dag van vandaag nog steeds gewaardeerd in Japan, sluit goed

afbeelding 1

aan op een onderdeel van de Japanse esthetiek, genaamd wabi-sabi. In deze visie, afkomstig uit het boeddhisme, wordt de beschadiging en de imperfectie omarmd, als iets wat bij het leven hoort en wat karakter geeft aan een mens, maar ook aan een object. In vroeger tijden was het in Japan gebruikelijk dat iemand hetzelfde theekopje zijn hele leven met zich meedroeg. Het kreeg het karakter van de gebruiker, maakte deel uit van diens leven. In tegenstelling tot de westerse wereld, waar kapotte dingen meteen bij het afval belandden, was het in Japan gebruikelijk om een object, ook als dat gerepareerd was, te behouden. Door het met goud af te werken werd het herstel benadrukt en daardoor werd, vanuit deze oosterse gedachte, het voorwerp nog waardevoller.

Filosofie en psychologie

Kintsugi relateert ook aan het begrip mushin, wat vaak wordt vertaald met geen verstand. Het is een mentale toestand die in zen- en taoïstische meditatie voorkomt. De vertaling dekt de lading niet, het gaat namelijk meer over het niet gehecht raken aan vaste ideeën of voorwerpen en in het moment durven zijn. Maar men streeft ook naar acceptatie van de verandering(en) in het leven, als een belangrijk aspect van het mens-zijn. Het zichtbaar maken van het herstel is bedoeld als iets om trots op te zijn, een verandering die je hebt ingebed in je leven, in plaats van het te zien in de negatieve betekenis van mankement of beschadiging, zoals in het westen vaak gebeurt. Deze filosofieën zijn ook tot hier doorgedrongen en daarom wordt kintsugi in de psychologie gebruikt als zelfhulpmiddel. Door het aanvaarden van je eigen barsten en lijnen en je eigen scherven te leren herstellen, kan je emotionele wonden laten helen. Het proces van kintsugi, dat veel tijd en aandacht vraagt, wordt vergeleken met het psychologische proces dat ieder mens doorloopt in het leven. Het verwerken van belangrijke gebeurtenissen en de schoonheid leren zien in je eigen scherven kost

afbeelding 5

tijd, maar maakt dat je je leven als rijker en mooier kunt gaan ervaren.

Moderne kintsugi in de kunsten

In onze tijd wordt deze oude methode nog steeds gebruikt, maar dan om uiting te geven aan het concept van verlies, synthese en verbetering – door eerst vernieling en daarna reparatie – of het herboren worden door de reparatie. In de 15e eeuw werd het natuurlijk nog niet als kunstvorm beschouwd, maar tegenwoordig worden er regelmatig tentoonstellingen gehouden met kintsugi keramiek.

Zo kan een oud theekopje uit de 15e eeuw worden hersteld met een scherv van een veel jonger stuk uit de 18e eeuw (afb. 3), waarbij de geschiedenis prachtig door het voorwerp heenloopt. Ook wordt het gebruikt in andere kunstvormen, zoals bijvoorbeeld in het ontwerpen van stoffen, zie dit mooie voorbeeld van Maja Gunnarsdottir (afb.

afbeelding 3

afbeelding 2

4), of dit intrigerende kussensloop, ontworpen door Delfmeunier, (zie afb 5) maar ook wordt het gebruikt in prachtige illustraties, zoals deze door Myriam Tillson.. Een andere vorm is bedacht door Elisa Sheehan, zij herstelt gebroken eierschalen met deze techniek (afb. 6), waardoor het idee van opnieuw geboren worden nog duidelijker wordt. De Koreaanse kunstenaar Yeesookyung creëert heel eigen nieuwe kunst met deze techniek, zowel in de vorm hibi, als in de vorm yobitsugi (reparatie met gebruik van scherven van een ander voorwerp, zie cover-foto, vooral deze laatste stijl spreekt mij

persoonlijk erg aan.

Als je nu zin hebt gekregen om je eigen scherven letterlijk of figuurlijk te gaan lijmen, zijn er zowel workshops kintsugi te vinden in Nederland, alsook zelfhulpboeken die geënt zijn op dezelfde filosofie. Veel plezier ermee!

Gebruikte bronnen, onder andere:

Wikipedia en YouTube
De tentoonstellingscatalogus van Johnson Museum, The Aesthetics of Mended Japanese Ceramics

afbeelding 4

afbeelding 6

Voor Monique Caboor is beeldhouwen als thuiskomen

Tekst: Kathleen Ramboer
Fotografie: Bip Van de Velde

Monique Caboor is een all-round kunstenares: ze schildert, schrijft gedichten... maar bovenal is ze beeldhouwer. "Beeldhouwen is als thuis komen" vertelt ze me. Ik ben ongelooflijk blij dat ik hier de mogelijkheid voor heb. De sculpturen, verspreid over haar fantastische tuin, nodigen uit tot een interview met de schepper van al dat moois. (foto3)

Hoelang beeldhouw je al? Heb je een tekenopleiding gevolgd en vanwaar de interesse voor beeldhouwkunst?

Eerst volgde ik schilderkunst in het KASK te Gent, later 6 jaar beeldhouwen aan de academie in Dendermonde. Nu volg ik een jaar crossover. Dit is een opleiding waarbij je een hoofdiscipline en een nevendiscipline aanduidt. Ik koos in de eerste plaats voor beeldhouwkunst en daarnaast tekenkunst.

Een bepaald beeldhouwwerk dat ik hier in je tuin zie, valt me direct op en intrigeert. Het doet denken aan Zadkine. Heb je bewondering voor Zadkine of kortom voor het kubisme? (foto 2).

Ik kijk op naar beeldhouwers zoals Zadkine, Archipenko, Lipchitz... Graag zou ik die richting uitgaan, evolueren naar meer abstractie met behoud van het figuratieve. Aan de creatie van dit sculptuur heb ik veel plezier beleefd.

Wat is de bron van je inspiratie?

Het menselijk lichaam vind ik boeiend: het bestuderen van verhoudingen, boetsen van een spiermassa, het vatten van een beweging. Beeldhouwen is vooral observeren, leren kijken en zien. (foto1)

Met welk materiaal werk je zoal en wat verkies je?

Meestal boetseer ik in klei, ik geniet van de tactiliteit van de materie. Het afgewerkte kleibeeld wordt slechts af en toe gebakken (Terracotta). Daar heb je al snel een grote oven voor nodig. Meestal wordt op de klei een mal gemaakt in gips of silicone, waarna het uiteindelijk vervaardigd wordt in kunststof (Acryl resin, polyester...) of brons. Kleine bronzen beeldjes kunnen rechtstreeks in was geboetseerd worden. Ik hou van brons, een traditioneel en duurzaam materiaal, maar de prijs loopt nogal op, zeker voor grotere sculpturen. Kunststof maakt een beeldhouwwerk betaalbaarder en is gemakkelijker te verplaatsen.

Hoeveel uren per week ben je bezig met kunst? Heb je een vast ritme?

Dat varieert. In mijn hoofd ben ik constant actief, tast ik de mogelijkheden af. Ik bezoek veel expo's, lees over kunst, over beeldhouwers die mijn bewondering wegdragen zoals Rodin en Camille Claudel, Anthony Gormley, Hanneke Beaumont, en vele andere. Niet onbelangrijk, hierdoor kweek je een visie.

Welke toekomstplannen heb je?

In de toekomst zou ik graag in steen of hout kappen. Dat betekent voor mij een hele uitdaging. Kappen in hout of steen is materie wegnemen tot het de gewenste vorm heeft. Werken met klei, was e.d. betekent opbouwen, toevoegen en vergt een andere manier van denken. Kappen, misschien wel het échte beeldhouwen, is moeilijk, lastig en een werk van lange adem. Dat wil ik ook onder de knie krijgen.

foto 1

foto 3

foto 2

Kunstlab in De Pont: Hoe heeft Guido Geelen dit werk gemaakt?

Maak het mee met *Kunstlab*

Door Marika Taborsky, initiatiefneemster Kunstlab In samenwerking met De Pont en Lustwarande ontwikkelt Kunstlab kunsteducatie bij professionele hedendaagse Kunst. Kinderen en jongeren maken het mee én maken het mee.

Een eerste ervaring met een kunstwerk kan voor iedereen anders zijn. Juist die persoonlijke ontmoeting staat bij Kunstlab centraal en vormt de bron van het aanbod. Door de nabijheid kun je een beeld echt voelen met heel je lijf; niet alleen met je hoofd, maar ook met je buik en vanuit je hart. Kunst kun je letterlijk en figuurlijk van meerdere kanten bekijken. Dat kun je weergeven in woorden en cijfers, maar ook in kleuren, vormen en materialen.

Leren met Kunst

Kunst prikkelt leren. Dat geldt voor alle leeftijden. Met jonge kinderen kun je op zoek naar woorden bij een kunstwerk door middel van kijk-, doe- en taalspelletjes. Met jongeren kun je dieper op

onderzoek naar de betekenis van een kunstwerk. Of meer praktisch, naar het maakproces. Welke materialen en technieken gebruiken kunstenaars? Hoe komt een beeld tot stand?

Kijken en doen

De kunstwerken die kinderen en jongeren hebben beleefd vormen het uitgangspunt om zelf aan de slag te gaan. Door het zelf te doen ervaar je immers hoe makkelijk of moeilijk het is beelden te maken. Lukt het? Geeft het plezier? Of loopt het anders dan gedacht? Ook dat is onderdeel van dit leerproces.

Vakoverstijgend

Marika Taborsky en Ton Lammers, vormen samen Kunstlab en zijn trots op de samenwerking met De Pont en Lustwarande in Tilburg. We ontwikkelen ieder jaar met veel enthousiasme verrassende en passende rondleidingen en museumlessen bij de actuele tentoonstellingen.

Met het programma van Kunstlab wordt er een brug

Kunstlab in de klas; zelf ook een 'Katherina Grosse' maken

gelegd tussen professionele kunst en het onderwijs. Steeds meer scholen zoeken deze aansluiting en zien mogelijkheden om vanuit hedendaagse Kunst ook vakoverstijgend te werken.

Aanbod Kunstlab schooljaar 2020-21 Maak het mee in De Pont en in de klas

In dit programma koppelt de school een bezoek aan een tentoonstelling in De Pont aan beeldende lessen in de klas. Kunstwerken die kinderen echt hebben beleefd, vormen het uitgangspunt om zelf te gaan maken. Zie ook: <https://depont.nl>

Kunst-sporen bij Lustwarande 2021

Programma bij expositie in park De Oude Warande in Tilburg (www.lustwarande.org) Bij de tentoonstelling STATIONS, Lustwarande 2021 biedt Kunstlab een actieve wandeling met gids en 'Spoorboekje' aan. Door middel van teken- en

Speuren door Lustwarande 2019; Eric Sidner 5 heads

doe-opdrachten volgen kinderen het spoor van 10 hedendaagse kunstenaars. www.lustwarande.org

Kunstenaar, hoe maak je het?

Lespakket bij de kunstwerken van De Pont en Lustwarande

In een serie lessen onderzoeken kinderen hoe kunstwerken zijn gemaakt. Ze gaan dit met eigen handen zelf ontdekken. Iedere les staat een ander materiaal en techniek van een kunstenaar centraal. Belangstelling of meer weten? kunstlab@taborsky.nl

Kunstlab in De Pont; bij het werk van Katherina Grosse

Messages from another World

Het idee voor dit schilderij is ontstaan tijdens de week dat het duidelijk werd dat het Corona virus een grote impact zou hebben op heel veel mensen.

Tekst: Will Kellermann - april 2020

Angst, beperkingen, heldendaden van zorgmensen, eenzaamheid, andere werkomstandigheden, andere manieren om lessen te volgen, economische crisis, zieken en doden. Een schrikbeeld waarvan niemand dacht dat het ooit zou kunnen gebeuren. Maar in moeilijke tijden zien we ook de veerkracht van de mens om het goede te zien en te doen. Mensen hebben respect voor mensen in de zorg en tonen dat liefdevol, er is veel sprake van saamhorigheid, mensen worden creatief in het bedenken van oplossingen, mensen gaan dingen doen om eenzaamheid van anderen te verminderen en helpen met boodschappen doen. In plaats van feestjes wordt er op afstand gezongen en er worden video's gemaakt zodat er toch een feestelijk sfeertje heerst. Kortom mensen hebben aandacht voor elkaar in deze lastige tijden. We maken het dagelijks mee, het is mooi, voelt goed en geeft moed.

Voor mij persoonlijk is het ook een nieuwe ervaring. Veel binnen blijven en niet reizen is nieuw voor mij. Ik ben een mensen-mens maar merk dat deze nieuwgevonden rust mij kansen biedt om meer stil te staan en na te denken, om te voelen dat deze situatie de ruimte geeft om anders te denken en om nieuwe richtingen te ontdekken. Moeilijk is dat eigenlijk niet omdat er al veel vernieuwingen in mijn hoofd opgeslagen zijn. Ik denk al lang en vaak over verandering in mijn werk en heb daar ook vaak over gesproken, maar het kwam er niet van.

Het thema van mijn schilderijen op zijde als canvas, Silkcolors©, was jarenlang "De Vrouw". In alle schilderijen komt zij tevoorschijn, vaak samen met symbolen voor vrijheid, vogels, vlinders. Zelf heb ik als vrouw moeten vechten voor die vrijheid, omdat die niet vanzelfsprekend was. Ik was opgevoed, zoals dat vaak ging in die tijd, om de dochter van te zijn, de vrouw van, de moeder van... Pas toen ik lange tijd alleen was, heb ik geleerd echt mijzelf te zijn en te kiezen voor mijn talent en passie, schilderen. Ik wilde dit nieuwverworven gevoel van vrijheid en keuze doorgeven aan andere vrouwen, in een wereld waarin vrouwen nog té vaak onderdrukt worden.

Met mijn schilderijen bied ik een gevoel van herkenning en inspiratie aan de kijker die ervoor open staat en dat is mooi.

De kunstenaar in mij roept altijd om vernieuwing. Als ik een bepaalde techniek onder de knie heb zoek ik altijd weer naar andere hulpmiddelen om mijn gevoelens uit te drukken. Ik wil geen kunstjes maken. Al lange tijd loop ik rond met het idee een andere weg in te slaan. Wellicht heb ik het gevoel dat mijn boodschap "Vrouw" inmiddels helder doorgekomen is en dat er in mijn hoofd en hart ruimte is ontstaan voor nieuwe uitdagingen.

De eerste serie schilderijen waaraan ik begon tijdens deze crisis zijn gemaakt op een lang, smal stuk zware natuurzijde. Ik werkte er 14 dagen aan, het werden 14 Silkcolors© van 20 x 20 cm. Ik

noem deze serie "Trees of the World". Het gaat om groei en natuurbehoud.

Zo ontstonden tijdens het schilderproces gemengde vormen van verf en collages. Ik verwezenlijkte beelden die al zo lang door mijn hoofd spoken en nam een aanloop naar iets nieuws.

Voor het daaropvolgende Silkcolor© project "Messages from another World", koos ik een groter doek van een bijzonder soort zijde. En ineens zag ik het, ik zag het beeld voor me als in een heldere droom. Een beeld zoals ik nooit eerder had geschilderd.

Mijn werk zou mensen in deze bijzondere tijden opmerkzaam kunnen maken van de mogelijkheid om tot een verandering in denken en doen te groeien. Velen zijn al begonnen met een verandering van een meer koude, individualistische houding naar een meer warme, sociaal voelende houding. Dat laatste zit blijkbaar wel diep in de mens verankerd. Door een symbolische taal te creëren op mijn schilderij tracht ik een boodschap over te brengen die als het ware van buitenaf komt, die ons verteld dat wij kunnen veranderen om onszelf en anderen te inspireren, sterker en waardevoller te maken. Ik maak tekens die symbool staan voor mensen, kinderen, muziek, dansers, dieren, cijfers, letters, bloemen, planten, vogels, insecten en engelen. Sleutels om deuren te openen. De natuur reikt het mij aan. Zij geeft de toonzetting. Door de taal in het schilderij te ontcijferen en te herkennen, kunnen we leren beter voor elkaar en onze prachtige wereld te zorgen. Het schilderij zou een aanzet kunnen geven om op een positieve wijze een andere manier van leven te vinden. Een creatief proces. De man en vrouw zijn de hoofdrolspelers, zij komen van vier windstreken, Noord-Zuid-Oost en West. Zij kunnen de Silkcolor© ontcijferen en doorgeven ook aan de volgende generatie.

www.willkellermann.com

Cage With No Puma In It

De poema is terug in Apeldoorn. Dé nieuwshype van zomer 2005 inspireerde Maarten de Reus tot een reusachtig beeld dat pontificaal is neergezet op de Vellertheuvel in Zuidbroek.

In de staaldraadconstructie is op grote afstand een poema van eveneens draad zichtbaar. Net als met de poema van 2005 lijkt het werk de toeschouwer ook te bedriegen. Zodra je dichterbij komt is er van het roofdier niets meer te zien en is het opgegaan in een wirwar van draad. Het reusachtig grote beeld dat als titel 'Kooi-Met-Geen-Poema-Er-In' heeft meegekregen, is van verre als markeringspunt te zien.

De constructieve uitwerking van de stalen poema was zo ingewikkeld dat gangbare rekensoftware er niet mee uit de voeten kon. Daarvoor ontving het bouwbedrijf dat het kunstwerk constructief uitwerkte de Nederlandse Bouwprijs 2009. De jury roemt de 'inventieve ingenieurskunst' die nodig was. Het kunstwerk van 12 meter lang en 9 meter hoog kreeg en ontving ook de Nationale Staalprijs 2008.

Opdrachtgever: gemeente Apeldoorn

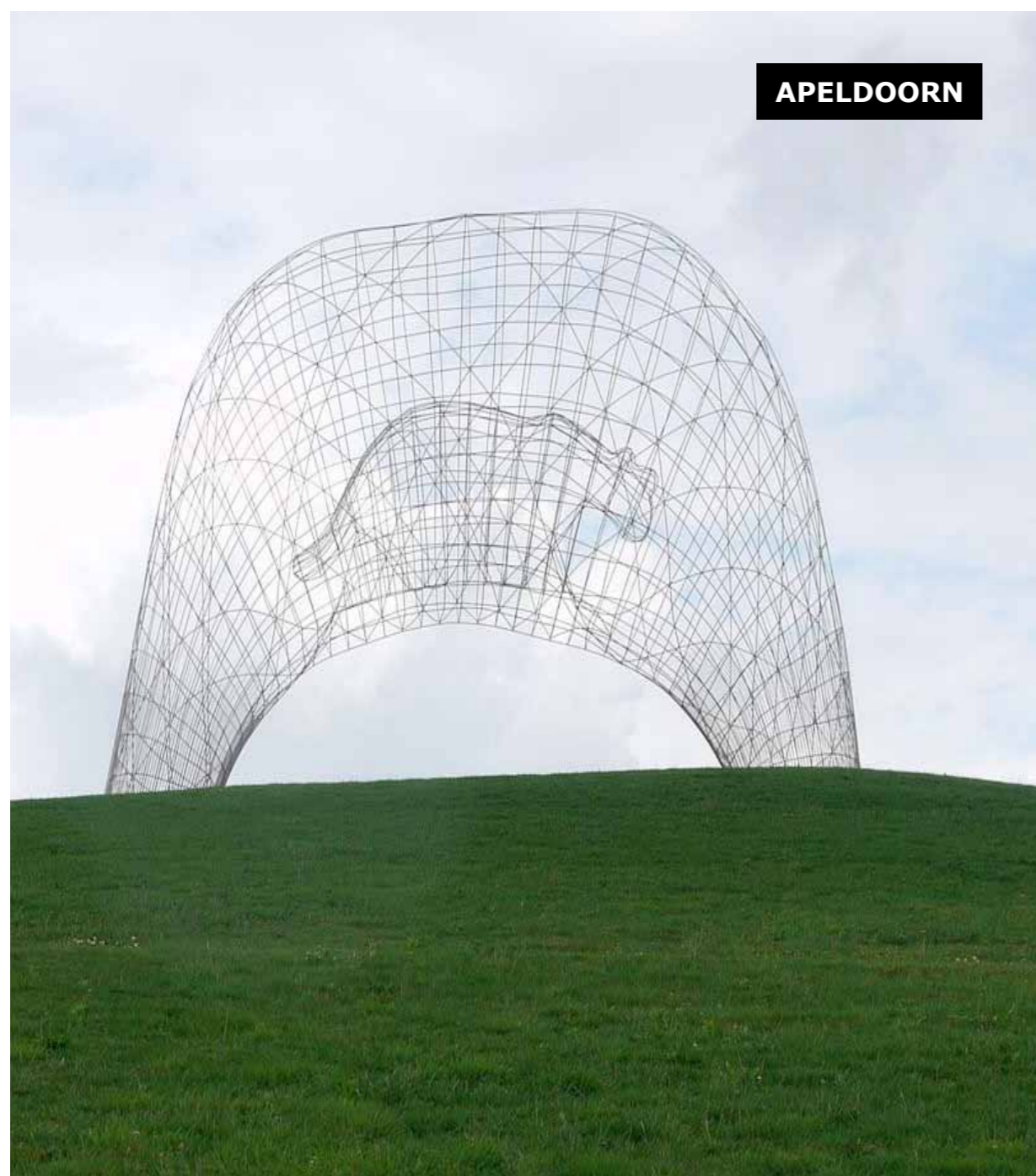

FOTO AGENCY (revisie Erik Wannee) CC-BY-SA 3.0

FOTO: Airco Caravan

Anton de Kom Monument

Van een afstandje zie je het beeld van Anton de Kom al boven het plein uittorenen. Het kunstwerk is een ode aan de man die zich, ondanks dat hij werd tegengewerkt door de Nederlandse overheid, inzette voor gelijkwaardigheid en vrijheid van Suriname. Hij schreef het boek *Wij slaven van Suriname* in 1934. Het was de eerste keer dat het slavernijverleden werd beschreven vanuit het perspectief van de tot slaaf gemaakte Surinamers in plaats van de Nederlandse onderdrukker. Dit is slechts een van de vele dingen waarvoor hij wordt geëerd met dit beeld. Zo was hij ook actief in het verzet tijdens de Tweede Wereldoorlog, wat hem uiteindelijk zijn leven heeft gekost. Bij het beeld staat een opsomming van zijn heldendaden. Voor het begrijpen van dit beeld is zijn werk en zijn visie op geschiedschrijving bijzonder relevant.

Een groep bewoners van Zuidoost nam het initiatief om De Kom te eren met een standbeeld. Er werd een prijsvraag uitgeschreven waarbij het ontwerp van kunstenaar Jikke van Loon als winnaar uit de bus kwam. Tijdens de onthulling ontstond er veel ophef. Enkele elementen van het beeld werden anders geïnterpreteerd dan Van Loon had bedoeld. Zij heeft Anton de Kom naakt afgebeeld om zo zijn innerlijke kracht, sterkte en kwetsbaarheid weer te geven. De tegenstanders van het beeld vinden deze naaktheid juist kwetsend, omdat het hen doet denken aan het slavernijverleden. Anton de Kom ging altijd keurig gekleed in pak, het beeld sluit niet aan bij zijn uiterlijke verschijning. Ook vonden ze dat de rechterhand er 'afgehakt uitziet' en doet denken aan de lijfstraffen van slaven. Er was ook veel kritiek op de huidskleur en achtergrond van de kunstenaar. Waarom mag een witte Nederlandse vrouw die geen binding heeft met Suriname een beeld maken voor een Surinaamse held? Dat Van Loon voor dit kunstwerk onderzoek had gedaan in Suriname was voor hen niet voldoende.

Bij de opening van het beeld in 2006 wikkelden de tegenstanders het beeld in een Surinaamse vlag. Alleen de stomp van zijn rechterarm stak er hulpeloos uit. Een jaar na de opening toonden de activisten zich nog een keer en werd het beeld beklad met rode verf. Het monument laat zien dat het niet alleen belangrijk is welke historische figuren worden geëerd, maar ook door wie en op welke manier. Het beeld en de commotie eromheen sluit daarmee naadloos aan bij het activisme en de vrijheidsstrijd van Anton de Kom.

Opdrachtgever: Stadsdeel Zuidoost

De meeste musea en galeries zijn gelukkig weer open, maar wil je zonder reservering of tijdslot en op elk willekeurig moment van de dag van kunst genieten kijk dan naar de kunst in de openbare ruimte. Interessante kunstwerken staan verspreid door heel het land; in de stad en op het platteland, bij stations en langs snelwegen, op het plein en in het park. Wie inspiratie wil op doen voor het maken van een rondje langs kunst in de openbare ruimte, kan terecht op de website www.sleutelwerken.nl. Op deze website van Stichting BK-informatie, staan meer dan 350 kunstwerken met locatie aanduidingen. Kies welke kunstwerken je wilt zien en stap in de auto of op de fiets en maak een eigen route langs verschillende kunstwerken.

Kunst in de openbare ruimte bestaat al zolang er straten zijn. Waar eerst de koning, kerk en adel hun macht in de steden toonden door standbeelden en monumenten te plaatsen, namen vanaf de 18e eeuw de overheden het initiatief voor het plaatsen van kunst in de openbare ruimte. Kunst werd ter verheffing van het volk gebruikt of zoals later, ingezet ter verfraaiing van de omgeving. Vandaag de dag zien we ook regelmatig dat bewoners van een stad of wijk zelf vragen om kunst in de openbare ruimte om een plek betekenis te geven.

Wat uit de geschiedenis van kunst in de openbare ruimte duidelijk mag worden is dat de kunstwerken onlosmakelijk verbonden zijn met omgeving waarin ze staan. Ze geven het karakter. Kunstwerken kunnen iets vertellen over de specifieke locatie, bijvoorbeeld over de geschiedenis, de bewoners of de schoonheid van het omringende landschap. Sommige kunstwerken verfraaien of wekken herinneringen op, andere verbazen en zetten aan tot denken.

Door gebruik te maken van de openbare ruimte wordt kunst voor iedereen toegankelijk, niet alleen voor hen die de kunsten in musea bekijken. Het brengt iedereen samen; kunstenaar, opdrachtgever, bewoners en bezoekers van de locatie. De kunst krijgt in de openbare ruimte een heel andere betekenis dan wanneer zij tussen de muren van een museum staat. Toch lopen of fietsen we vaak ongemerkt voorbij aan de kunst die buiten staat. We zijn op weg naar de supermarkt of familie. Kinderen moeten naar school of sport en onze aandacht

is niet altijd bij wat we op straat aan kunst zien. Maar kijk eens naar wat er allemaal is en geef het de aandacht die het verdient. Laten we de verhalen van de kunstwerken weer vertellen en de betekenis ervan actualiseren.

Ingrid Fijen, kunsthistorica en communicatie-adviseur jubileumproject BK-informatie

Stichting BK-informatie organiseert op 5 november 2020 een symposium over kunst in de openbare ruimte in Het Huis Utrecht.

Het wordt een dag met interactieve lezingen, interviews en debatten die zowel fysiek bij te wonen is als online te volgen zal zijn. Het symposium biedt verdieping over de huidige situatie en geeft concrete aanbevelingen voor de toekomst van kunst in de openbare ruimte.

De dag is speciaal voor kunstenaars, ambtenaren en wethouders van gemeenten en provincie, bestuurders van culturele instellingen, stichtingen en verenigingen, het bedrijfsleven, kunstliefhebbers en andere geïnteresseerden.

Binnenkort presenteren we het gehele programma van het symposium op www.bk-info.nl

Wat ons opviel deze week op de sociale media

Object Broken 2018, I'm picking up the pieces, and make a new start...

'Een gebroken hart' is niet alleen poëzie, het bestaat dus echt. Vanaf het moment dat ik zelf geconfronteerd werd met allerlei symptomen, en die ook na een hartkatheterisatie in 2006 onverklaarbaar waren, was ik onder de indruk van het hart als orgaan. Als beeldend kunstenaar/ontwerper werd deze informatie visueel sterk en wellicht een uitgangspunt voor mijn verdere beeldende expressie. Tot voor kort ben ik gaan netwerken over een gebroken hart, ja je raadt het misschien al, het bestaat echt. Niet alleen in de volksmond een gebroken hart hebben, maar ook als lichamelijke aandoening namelijk het gebroken hartsyndroom. De ziekte wordt ook wel Tako-tsubo cardiomyopathie genoemd. Ivo van der Bilt: Cardioloog Haga Ziekenhuis, doet wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot Tako-tsubo cardiomyopathie: gebroken hart..

<https://www.marjodill.com>

Marie-Hélène Stokkink:

Ik ben kunstenaar voor dieren en naakten

Mijn opleidingen gevolgt aan de Academie van Beeldende Kunsten Rotterdam (1965), in Parijs op de École de dessin de mode (1966) en modeltekenen op diverse academies. Gedurende 25 jaar werkte ik als styliste voor tijdschriften en in

de reclame en als kostuumontwerper voor diverse speelfilms en televisie programma's.

In 1999 vertrok ik naar Zuid Frankrijk en wijdde mij aan het schilderen. Vooral de dieren zijn mijn inspiratie, ze zijn erg belangrijk in mijn leven.

Vanaf 2002 begon ik in Frankrijk te exposeren en won ook een aantal prijzen. Sinds enkele jaren ben ik lid van de Société Française de l'Aquarelle

Na 15 jaar in de Provence geleefd en gewerkt te hebben, ben ik weer terug in Nederland en daar

heb ik mijn grote atelier.

In de Picardie heb ik mijn andere plek gevonden en ook daar schilder ik.

Mijn streven is de dieren zo te schilderen, op gelijke hoogte, of dat nu de voorkant of achterkant is, zodanig dat je hun karakter herkent, hun intelligentie, emotie en gevoel, kortom hun ziel. Juist omdat er zoveel ellende is bij de dieren, wil ik ze in al hun levendigheid laten zien.

Ik heb voor waterverf gekozen omdat het eigenlijk een heel spontaan middel is, je er nooit de controle over hebt, en je zeker voor verrassingen komt te staan.

Het is voor mij onmogelijk mijzelf te kopiëren, dus elke keer is het weer afwachten hoe het opdroogt. Ik werk liefst met dik aquarelpapier, veel water, verf en penselen, bamboestokjes en bister.

Meer informatie: <https://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/mhstokkink>

Dagboek van een artistiek leider (3)

Dagboek van een artistiek leider (3) Een serie verslagen van wat er allemaal komt kijken bij de voorbereidingen van het internationaal kunstevenement 'Kunstmaand Ameland' (deel 3)

16- 03-2020

In verband met de maatregelen van de overheid betreffende het nieuwe virus; Covid 19 of Corona zoals de meesten het noemen, heb ik alle studiobezoeken en Ameland werkbezoek afgezegd. Het belangrijkste nu is de ziekte in te dammen. Er is een hele lijst met gedragsregels. Dit heeft op iedereen een enorme invloed. Het voelt vreemd maar wij moeten toch doorgaan met het plannen van editie 2020. Maar hoe...

17-03-2020

Op mijn instagram post ik foto's van studio-bezoeken die ik al wel heb kunnen maken. Onder andere van textiel kunstenaar Annika Syrjämäki, een Zweedse kunstenaar wonend en werkend in Den Haag. Haar werk is een soort visueel geweven statistiek, geweldig.

18-03-2020

De kunstenaars waarmee ik eerder studiobezoek had afgesproken, mail ik met de vraag /verzoek om een presentatie via de mail te doen. Gelukkig zijn ze daar toe bereid. Op deze wijze kan de selectie commissie kijken of het werk past in de context van de Kunstmaand. Fijn dat internet bestaat. Via zoom heb ik live 'ontmoetingen' met kunstenaars.

Ruud Lanfermeijer aan het werk in zijn studio

Zoals Ruud Lanfermeijer, die op dat moment in zijn studio in Duitsland aan het werk is. Fantastisch om op deze manier een rondleiding te krijgen, zijn werk te zien, en elkaar te zien tijdens het overleg.

17-04-2020

Het is lastig door Corona een goed beeld te krijgen van het werk van de kunstenaars. Normaal gezien zou ik een expositie waarin zij deelnemen bezoeken en/of langs hun studio gaan waar dat mogelijk is. Ik besluit alle kunstenaars te mailen, ik presenteer mijzelf en vraag of zij hetzelfde willen doen. Ik vraag of zij foto(s) willen mailen waar zij aan het werk zijn, en of ik die mag gebruiken om ze te presenteren op mijn instagram account. De reacties zijn overweldigend..

Tekst: *Annica Delfos*, Artistiek leider Kunstmaand Ameland

instagram: [annicadelfosontrack](#)

Frida van der Poel aan het werk

Foto van Annika Syrjämäki's atelier in Den Haag

Jan Kettelerij aan het werk

Andrea de Weerdt:

Schilderen geeft rust, voldoening en het is tastbaar

Tekst: Elisabeth van Welbergen

Soms kom je via Social Media ineens een Pareltje tegen en dat gebeurde mij een jaartje of wat geleden op Facebook.

Ik werd vooral getriggerd door haar Mixed Media en Materie schilderijen en wilde wel eens meer over de mens daarachter weten dus zocht contact! Haar naam is Andrea de Weerdt, geboren in 1962, wonend in Heino. Ze vertelde mij dat vanaf het moment dat ze een potlood kon vasthouden ze helemaal in de ban van tekenen en schilderen was. Ze is autodidact, alhoewel ze wel eens schilderles heeft gehad maar op commando creatief zijn was niets voor haar dus ging ze lekker zelf aan de slag. Door goed te kijken, veel boeken te lezen en vooral van alles uit te proberen ontwikkelde ze meerdere stijlen in de loop der jaren maar haar werk is meestal intuïtief en vooral vanuit het leven en haar emotie daarbij. Op dit moment maakt ze vooral veel Mixed-media/Materie schilderijen, een combinatie van allerlei materialen en technieken verwerkt in Olie- Acryl- en Aquarelverf.

Ze vind het een uitdaging om steeds weer iets nieuws te ontdekken en laat zich inspireren door de natuur, zoals de barsten in de aarde, boomschors, een oude houten deur of oude muren met roestvorming of oxidatie. De vergankelijkheid van materialen probeert ze terug te laten komen in haar schilderijen. Om dat te bereiken worden verschillende materialen gebruikt om structuren en lagen mee te maken.

Powertex producten maar ook gewoon tegellijm uit de bouwmarkt of iets wat ze in huis tegen komt zoals een oud laken een fruitnetje, touw, hout, lood. Haar kleurenpalet zijn serene kleuren, zacht blauw, grijs zandkleur, verschillende tinten wit. Aardetinten geven rust en zijn in balans. Ze zijn een lust voor het oog aan de muur van ieder interieur, bedrijf of wachtkamer. Je blijft kijken en ontdekken.

www.facebook.com/andreadeewerdtmixedmedia-schilderijen
www.abstractspecialist.nl/?artist=Andrea-Art
<https://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/andreadeewerdt>

Nieuw bij www.onlinekunstenaars.nl

RietjeArt Smal-Zwanenburg

Rietje heeft een voorliefde voor landschappen en met name voor de kust. In de natuur ervaart ze echte vrijheid en rust en daar haalt zij de inspiratie voor haar werk vandaan. Ze schildert abstracte werken waarin zij haar ervaringen en beleving verwerkt, gebruik makend van verschillende technieken en materialen. Haar landschappen zijn soms duidelijk herkenbaar, maar soms ook heeft het enige uitleg nodig. "Kunst kijken is een beleving", zegt Rietje, "Ik hoop dat de kijker blijft kijken en ontdekken en in mijn werk zijn eigen beleving ervaart"

Voor meer informatie: [klik hier](http://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/rietjeart)
Of: <https://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/rietjeart>

Jan Nijenhuis

De carrière van illustrator en kunstschilder Jan Nijenhuis heeft een grote vlucht genomen. De talloze karikaturen, schilderijen en muurschilderingen zijn er het tastbare bewijs van. Hij tekent en schildert al sinds zijn jeugd. Het lag daarom voor de hand dat hij een tekencursus volgde aan de Famous Artist School. Daar kwamen twee jaar avondlessen aan de Kunstacademie bij. Het schilderen heeft hij zichzelf aangeleerd.

Bovenal zocht en vond Jan Nijenhuis zijn eigen weg. Hij maakt zich een realistische en surrealistische stijl eigen. Meestal fijn geschilderd, met toevoeging van symbolische elementen. Een stijl die het midden houdt tussen Salvador Dalí en Roger Dean. Hij laat zich verder inspireren door Magritte, Willink en bovenal Escher.

Jan Nijenhuis heeft een naam opgebouwd met muurschilderingen, decorschilderingen (pronkzittingen), portretten en karikaturen. Veel van zijn schilderijen (olieverf) maakt hij in opdracht. Verder werkt hij met pen, kleurpotlood, en gewoon potlood. De N.H. kerk in Elst, waarvan 100 zeefdrukken zijn gemaakt, is daarvan een overtuigend voorbeeld.

Voor meer informatie: [Klik hier](http://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/jan-nijenhuis)
Of: <https://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/jan-nijenhuis>

Dirkjan Huizinga

Beeldhouwen heeft altijd mijn belangstelling gehad. Steen is voornamelijk mijn materiaal. Het is een proces, een gevecht met de steen. Het idee voor een beeld kan ontstaan in 1 seconde, maar de steensoort en soms de vorm van de steen zijn medebepalend voor het eindresultaat.

Ik werkte een aantal jaren onder leiding van André Buijs in zijn atelier in Huizen. Daarnaast had ik ondersteuning van beeldhouwer Frans van der Ven uit Almere en ik heb regelmatig contact met Jeroen Stok, beeldhouwer in Lelystad.

Mijn werkwijze is vaak 'en taille direct': direct in de steen, kijken, uitstellen, wachten, kijken en werken.

In brons maak ik klein werk en laat dat: A cire perdue gieten.

Voor meer informatie: [klik hier](http://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/dirkjan)
Of: <https://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/dirkjan>

Maaïke Buiter

Als Levenskunstenaar heeft ze een geheel eigen stijl ontwikkeld.

Ze zoekt naar levenskracht, spiritualiteit en schittering van het leven en schuwt dan ook geen enkel materiaal. Acrylverf, inkt, kralen, krijt, potlood, stift, zand...

Soms werkt ze jaren aan een doek om de essentie diepgaand en verfijnd te pakken, laag na laag, als een transformatieproces. andere werken komen als explosie naar buiten, omdat de beelden en gevoelens niet kunnen wachten om zich te laten zien, Met haar bijzondere stijl van schilderen maakt zij intens doorleefde schilderijen met vrolijkheid en diepgang.

Voor meer informatie: [klik hier](http://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/maaike)
Of: <https://www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/maaike>

ARTVICES
adviesbureau vormgeving

Artvices, adviesbureau vormgeving

telefoon | 06 45 23 63 61

email | roel_elbers@hotmail.com

vormgeving van grafische uitingen